

Lieta C-564/20**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 21. oktobris

Iesniedzējtiesa:*Supreme Court* (Īrija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 20. oktobris

Prasītāji:

PF

MF

Atbildētāji:*Minister for Agriculture, Food and the Marine**Sea Fisheries Protection Authority***Pamatlietas priekšmets**

Pamatlieta attiecas uz otrā atbildētāja – *Sea Fisheries Protection Authority* (Jūras zvejniecības aizsardzības iestāde, *SFPA*; turpmāk tekstā – “Iestāde”) pieņemtās metodes likumību, lai aprēķinātu *nephrops norvegicus* (turpmāk tekstā – “Norvēģijas omāri”) zvejas iespēju pilnīgu izmantošanu noteiktā teritorijā, kas atrodas Īrijas rietumu krastā, un kuras rezultātā šis zvejas apgabals daļu no 2017. gada tika slēgts i) Īrijas kuģiem ar pirmā atbildētāja – lauksaimniecības, pārtikas un jūras lietu ministra (turpmāk tekstā – “ministrs”) lēmumu un vēlāk ii) visiem ES zvejniekiem ar Eiropas Komisijas (turpmāk tekstā – “Komisija”) paziņojumu par zvejas apturēšanu. Iestāde uzskatīja, ka Īrijas zvejnieku elektronisko reģistrācijas žurnālu dati par pirmajiem sešiem 2017. gada mēnešiem nav uzticami un, tā vietā, lai balstītos uz šiem datiem, pieņēma alternatīvu metodi attiecīgajā apgabalā nozvejoto Norvēģijas omāru daudzuma aprēķināšanai.

Iestādes aprēķinā bija norādīts, ka Īrijas zvejnieki ir pārsnieguši savu kvotu, un tā rezultātā tika pieņemti paziņojumi par zvejas apturēšanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV [2009], L 343, 1.lpp.; turpmāk tekstā – “Kontroles regula”), 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu. Konkrētāk, iesniedzējtiesa jautā, vai dati par nozveju, zvejas intensitāti un zvejas iespējām, kas saskaņā ar šiem noteikumiem dalībvalsts (vienas kontroles) iestādei ir jāpaziņo Komisijai, attiecas vienīgi uz zvejas žurnālu informāciju, ko zvejnieki tai paziņo saskaņā ar Kontroles regulas 14. un 15. pantu, vai arī, ja šie dati nav uzticami, vienotā kontroles iestāde var pamatoties uz citām datu plūsmām, iesniedzot paziņojumus Komisijai.

Šis lūgums ir iesniegts, piemērojot LESD 267. pantu, jo *Supreme Court* (Augstākā tiesa) uzskata, ka atbildes uz uzdotajiem jautājumiem neatbilst kritērijiem, kas ļauj atturēties no šāda lūguma iesniegšanas sprieduma lietā 283/81 *Srl CILFIT and Lanificio di Gavardo SpA v. Ministry of Health*, EU:C:1982:335, 16. punkta izpratnē.

Prejudiciālie jautājumi

Supreme Court (Augstākā tiesa) uzdod Tiesai šādus divus jautājumus:

(i) Vai dalībvalsts vienotā kontroles iestāde, veicot paziņošanu un apstiprināšanu Eiropas Komisijai saskaņā ar Kontroles regulas 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu, vienīgi paziņo datus par nozveju noteiktā zvejas vietā, kuru zvejnieki reģistrējuši atbilstoši Regulas 14. un 15. pantam, ja vienotajai kontroles iestādei ir pamats uzskatīt, ka reģistrētie dati lielā mērā nav uzticami, vai arī tai ir tiesības izmantot pamatotas, zinātniski izstrādātas metodes, lai apstrādātu un apstiprinātu reģistrētos datus tā, lai panāktu precīzākus ieguves datus, ko paziņot Eiropas Komisijai?

(ii) Ja iestādei ir šādas tiesības, pamatojoties uz saprātīgiem iemesliem, vai tā var likumīgi izmantot citas datu plūsmas, piemēram, zvejas licences, zvejas atļaujas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus, izkraušanas deklarācijas, pārdošanas zīmes un transportēšanas dokumentus?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 4. pants, 38. panta 1. punkts un 43. panta 2. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku 2. pants

Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 1., 2., 4., 5., 14., 15., 21., 23., 28., 33., 34., 35., 89., 103., 104., 105. un 109. pants un 2., 9., 10., 11., 14., 17., 18., 22. un 26. apsvēruma, kas grozīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 404/2011 (2011. gada 8. aprīlis), ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009

Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1962 (2015. gada 28. oktobris), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 404/2011, ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 185/2013 (2013. gada 5. marts), ar ko paredz 2013. gadā un turpmākajos gados izdarīt atvilkumus no konkrētām Spānijai iedalītām nozvejas kvotām 2009. gadā notikušās makreles nozvejas kvotas pārsniegšanas dēļ

Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju

Atbilstošās valsts tiesību normas

Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act, 2006 (2006. gada Jūras zvejniecības un jūras jurisdikcijas likuma) 12. panta 1. punkts, 13. panta 1. punkts, 43. panta 1. punkts un 2. daļas 2. nodaļa

Sea-Fisheries (Community Control System) Regulations 2016 (2016. gada jūras zvejniecības (Kopienas kontroles sistēma) noteikumi) (S.I. 54/2016, grozīti ar noteikumiem par grozījumiem S.I. 78/2017)

Sea-Fisheries (Common Fisheries Policy Community Control System) Regulations 2011 (2011. gada jūras zvejniecības (Kopējās zivsaimniecības politikas Kopienas kontroles sistēma) noteikumu) (S.I. 490/2011) 3., 4., 5. un 20. noteikums

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

1. Porkupīnas sēklis, kas ir šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu centrā esošais zvejas apgabals, aptver aptuveni 68 000 km² un atrodas Īrijas ekskluzīvās ekonomikas zonas Īrijas rietumu krastā. Tas ietilpst zivsaimniecībā, kas saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (turpmāk tekstā – “KZP”) noteikta par ICES VII vai VII zonu.

2. Porkupīnas sēklis ir visnozīmīgākā Norvēģijas omāru zvejas Īrijas ūdeņos komponente. Norvēģijas omāri – slaidi, oranži rozā vēžveidīgie, kuri sasniedz 25 cm garumu, pārsvarā ir zināmi ar to komercenosaukumu kā Norvēģijas omāri, Dublinas liča garneles vai garneles. Tiek lēsts, ka Norvēģijas omāru zvejas krastā izkrautās produkcijas vērtība ir 70 miljoni euro, līdz ar to faktisko apstākļu rašanās laikā tas bija otrais vērtīgākais Īrijai pieejamais zvejas resurss. Šajā apgabalā nozvejotie Norvēģijas omāri parasti ir lielāki par citur nozvejotajiem Norvēģijas omāriem un tie tirgū sasniedz augstāku cenu.
3. Liela apmēra Norvēģijas omāru resursu noplicināšana 2008. un 2009. gadā Porkupīnas sēklī izraisīja tā atzīšanu par KZP apakšzonu, sauktu par Funkcionālo teritoriju Nr. 16 (turpmāk tekstā – “FT16”), kā arī pārvaldības pasākumu piemērošanu, tostarp nosakot ieguves vai nozvejas limitu, lai aizsargātu Norvēģijas omāru krājumus. Tādējādi Īrijai un citām dalībvalstīm katrai ir piešķirta valsts kvota vai Norvēģijas omāru kopējā pieļaujamā nozveja (turpmāk tekstā – “KPN”) VII zonā, un vēl ierobežotāka kvota var tikt nozvejota FT16. 2017. gadā Īrijas Norvēģijas omāru KPN VII zonā bija 9352 tonnas, no tām FT16 varēja nozvejojot vienīgi 1124 tonnas.
4. Iesniedzējtiesa norāda, ka Kontroles regulas 14. pantā ir noteikts, ka katram zvejas kuģim, kura garums pārsniedz 10 metrus, ir jābūt elektroniskam zvejas žurnālam, tomēr zivis ir jāskaita un informācija elektroniskajā sistēmā jāievieto cilvēkam.
5. Ar 2006. gada Jūras zvejniecības un jūras jurisdikcijas likumu ar grozījumiem (turpmāk tekstā – “2006. gada likums”) un ar to saistītajiem noteikumiem Īrijas tiesībās ir transponēta Kontroles regula, Īstenošanas regula Nr. 404/2011 un citi KZP pasākumi. Saskaņā ar šī likuma 2. daļas 2. nodaļu (8.-15. iedaļa) ministrs atbild par valsts zvejas kvotas pārvaldīšanu, tajā ietilpst arī Īrijai saskaņā ar KZP piešķirtās Norvēģijas omāru gada kvotas sadale starp Īrijas zvejniekiem. Tas to dara, izmantojot zvejas pārvaldības paziņojumus un atļaujas. Ar 2006. gada likumu tika izveidota arī Iestāde. Saskaņā ar 43. panta 1. punktu Iestādes uzdevums it īpaši ir ik dienu apkopot datus un pārraudzīt zvejas iespēju izmantošanu. Tā arī konsultē ministru par politikas jautājumiem saistībā ar jūras zvejniecības tiesību efektīvu īstenošanu. Turklāt, būdama viena iestāde Kontroles regulas 5. panta 5. punkta izpratnē, tā ir atbildīga par attiecīgās informācijas nodošanu Komisijai.
6. 2017. gada 14. jūlijā Iestādes loceklis MO rakstveidā vērsās pie ministra, norādot Iestādes viedokli, ka “lielākā daļa [Norvēģijas omāru] krājumu Īrijas zvejnieku” pārsniedz zvejas limitus Īrijas rietumu ūdeņos. Vēstulē ir paskaidrots, ka zvejniekiem ir 3 tonnu kvota mēnesī FT16 un 20 tonnu kvota mēnesī attiecībā uz citām VII zonas daļām, tādējādi pastāv izpildes risks, ka nelegālā nozveja no zemākas kvotas zonas tiks reģistrēta kā tāda, kas ir veikta lielākas kvotas zonā. Turklāt datu plūsmas par 2017. gadu esot atklājušas nesamērīgi ilgus zvejas periodus zemākās kvotas zonā ar ļoti nelielu reģistrēto nozveju pēc būtības, un, pretēji, nesamērīgi īsus zvejas periodus lielākas kvotas zonā ar ievērojamiem reģistrētās nozvejas apmēriem. Iestāde darīja zināmu savu viedokli, ka zvejas

ieguves dati, kas gūti no zvejnieku paziņojumiem, nav uzticami: dati par FT16 bija ievērojami samazināti un dati par atlikušo VII zonu bija ievērojami pārvērtēti. Tā uzskatīja, ka kuģi lielāko daļu sava laika pavadīja FT16, bet lielāko daļu savas nozvejas reģistrēja citās VII zonas daļās.

- 7 Tūlīt pēc šīs vēstules saņemšanas notika vairākas sanāksmes starp zivsaimniecības nozares pārstāvjiem, ministra un Iestādes pārstāvjiem. Tika panākta vienošanās, ka FT16 tiks slēgta Norvēģijas omāru zvejošanai sākotnēji augusta mēnesī un vēlāk – septembrī.
- 8 2017. gada 5. oktobrī Iestādes priekšsēdētāja Dr. SS rakstīja ministram, ka Iestādei ir šaubas par Īrijas zvejas kuģu kapteiņu paziņoto datu, izmantojot elektroniskos žurnālus, patiesumu. Tajos tika ziņots, ka 2017. gada pirmajā pusgadā FT16 tika nozvejotas 733 tonnas Norvēģijas omāru. Viņa norādīja, ka Iestāde uzskata par precīzāku skaitli 1991 tonnas un ka tā šo skaitli paziņos Komisijai. Viņa norādīja, ka skaitlis 1991 tonnas ir balstīts uz Iestādes veikto to kuģu, kas brauciena laikā zvejo Norvēģijas omārus FT16, novērtējumu: 89 % no darbības laika tika deklarēta FT16 un tikai 11 % – ārpus šīs zonas. Apjoms 1991 tonnas pārsniedz Īrijas KPN visam gadam.
- 9 Iestāde pieņēma tā saukto “pavadītā laika” metodoloģiju, lai aprēķinātu faktisko FT16 nozvejoto Norvēģijas omāru tonnāžu 2017. gada pirmajos sešos mēnešos. Metodoloģija ietver kopējās ieguves pārdalīšanu visā zvejas brauciena laikā, piešķirot nozveju FT16 atkarībā no laika, kas ir pavadīts, zvejojot šajā zonā, tā vietā, lai pamatotos uz žurnālā norādīto nozveju šajā zonā, proti, ja 75 % no kopējā brauciena zvejas laika tika pavadīta šajā zonā, tad 75 % no atbilstošās nozvejas tiktu attiecināta uz šo zonu, nevis citur. Iesniedzējtiesai iesniegtais strīds ir par to, vai, ņemot vērā atbilstošo tiesisko regulējumu, šādi pieejai ir pamatots juridiskais pamats.
- 10 Pēc tam, kad Iestāde paziņoja, ka 2017. gadā FT16 jau ir nozvejota 1991 tonna Norvēģijas omāru, ministrs slēdza šo zveju kuģiem, kas kuģo ar Īrijas karogu, no 2017. gada oktobra līdz decembrim, un 2017. gada 2. novembrī Komisija pieņēma paziņojumu par zvejas apturēšanu attiecībā uz visu dalībvalstu zvejniekiem.
- 11 PF un MF (turpmāk tekstā – “prasītāji”) ir zvejnieki, kuri zvejo Īrijas rietumu krastā, tostarp FT16. Norvēģijas omāru zvejniecība ir ļoti būtiska to zvejošanas darbību daļa, un paziņojumi par zvejas apturēšanu tiem ir nelabvēlīgi. Tie apstrīdēja ministra rīcību un Iestādes pieeju (turpmāk tekstā abi kopā – “atbildētāji”), tostarp attiecībā uz “pavadītā laika” metodoloģiju. 2017. gada novembrī viņi cēla prasību par šo aprēķinu *High Court* (Augstā tiesa), norādot, ka Iestādei vajadzējis paziņot elektroniskajos reģistrācijas žurnālos ietvertos datus un ka ministram neesot bijis jārīkojas, pamatojoties uz šiem datiem, līdz ar to paziņojumi par zvejas pārvaldīšanu (apturēšanu) neesot spēkā. Šīs prasības netika apmierinātas. Ar 2019. gada 12. jūnija lēmumu ([2019] IESCDET 120) prasītājiem tika atļauts *High Court* (Augstā tiesa) nolēmumu tieši pārsūdzēt

Supreme Court (Augstākā tiesa). Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā ir šī pēdējā minētā tiesvedība.

- 12 *High Court* savā 2018. gada 30. oktobra spriedumā ([2018] IEHC 772) konstatēja šādus faktus. Šie konstatējumi būtībā nav apstrīdēti *Supreme Court* (Augstākā tiesa) un tiem ir nozīme, izskatot Tiesai uzdotos jautājumus. Attiecībā uz “pavadītā laika” metodoloģiju *High Court* konstatēja, ka Iestādes iesniegtie dati (kuru izvilks ir pievienots iesniedzējtiesas nolēmumam, skat. tālāk 28. punktu) pierāda būtiskas atšķirības starp reģistrētajiem nozvejas datiem un “pavadītā laika” skaitļiem. Šo atšķirību apmēru nevar attiecināt vienīgi uz PF norādītajiem apstākļiem, tādiem kā zvejnieku eksperta zināšanas par zvejas vietām, kurās parasti tiek zvejots, lielāku garneļu blīvumu noteiktās vietās, jūras gultnes veidu, izmantoto zvejas aprīkojuma veidu, kapteiņa prasmēm un zināšanām vai vispārēji, uz laikapstākļiem un straumēm.
- 13 Turpmākie *High Court* (Augstā tiesa) secinājumi ir apstrīdēti *Supreme Court* (Augstākajā tiesā). Ņemot vērā iepriekš minētās atšķirības, *High Court* (Augstā tiesa) uzskatīja, ka Iestāde varēja pamatoti šaubīties par žurnāla datu patiesumu. Šādos apstākļos Iestādei bija tiesības izmantot citu pamatotu metodi, lai panāktu skaitli, kuru tā varētu pārbaudīt, jo, ja vienotā uzraudzības iestāde būtu spiesta pamatoties uz neprecīzu informāciju, tas būtu pretrunā KZP mērķiem. Termins “dati” nebija šaurs jēdziens, kas izslēdza “pavadītā laika metodoloģiju”. Attiecīgie skaitļi nebija jāaprēķina, pamatojoties uz zinātnisko bāzi, jo žurnāla ierakstus nevar uzskatīt par zinātniskiem datiem. Nebija ne reāli, ne praktiski sagaidīt, ka Iestādes datu problēmas tiktu risinātas ar alternatīviem izpildes līdzekļiem, piemēram, kāpšanu uz klāja, pārbaudēm, izmeklēšanām un apsūdzībām, soda punktiem, utt., pretēji izmantotajai “pavadītā laika” metodoloģijai. Iestāde nav radījusi netaisnīgus konkurences apstākļus Īrijas kuģiem salīdzinājumā ar citu dalībvalstu kuģiem, atkāpjoties no žurnāla datiem: tā tas būtu tikai tad, ja pēdējie minētie būtu iesaistīti nepatiesu ziņu sniegšanā, ko nevar prezumēt. Šo iemeslu dēļ *High Court* (Augstā tiesa) secināja, ka Iestāde, izmantojot “pavadītā laika” metodoloģiju, ir rīkojusies saskaņā ar Kontroles regulu, un ka ministrs nav rīkojies *ultra vires*, pieņemot šo informāciju un apturot zveju.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 14 **Prasītāji** apgalvo, ka nav nekāda juridiska pamata, kas ļautu atteikties no Kontroles regulā pieprasītās kontroles sistēmas. Šajā regulā Iestādei esot noteikts pienākums paziņot datus Komisijai, nevis sniegt savu eksperta atzinumu. Kontroles regulā Iestādei neesot atļauts aizstāt un no jauna izgudrot pilnīgi jaunu metodi zvejas ieguves aprēķināšanai.
- 15 Pirmkārt, prasītāji norāda, ka šajā lietā jautājums pēc būtības ir par to, kurus “datus” un “informāciju” Iestāde var izmantot un kas tai ir jāizmanto zvejas ieguves aprēķināšanai, lai tā izpildītu savu obligāto paziņošanas pienākumu atbilstoši Kontroles regulas 5. panta 5. punktam. Tie izvirza jautājumu par

Kontroles regulas 14., 15., 33. un 34. pantā ietvertā “datu” jēdziena pareizu definīciju.

- 16 Tie norāda, ka “dati” nav definēti ne 2006. gada likumā, it īpaši tā 43. panta 1. punkta g) iedaļā, ne 2011. gada noteikumos (S.I. 490/2011). Tie uzskata, ka šis jēdziens ir definēts Kontroles regulas 14. panta 2. punktā un ka attiecīgi šie ir tie dati, kuri Iestādei ir jāpaziņo un jāievāc. Prasītāji norāda uz Kontroles regulas mērķiem (4. apsvērumš), tehnoloģijas izmantošanas nozīmīgumu konkrētas informācijas pārbaudē (8. apsvērumš) un vajadzību pēc kopējas pieejas zivsaimniecības kontrolē (9. apsvērumš), un apgalvo, ka Kontroles regulā ir skaidri paredzēts zvejas žurnālā ietvertās informācijas nozīmīgums (22. apsvērumš). Prasītāji uzskata, ka, atkāpjoties no Savienības sistēmas, aprēķinot zvejas ieguvu, Iestāde nav pareizi īstenojusi savu funkciju nodrošināt atbilstību tiesiskajam regulējumam zivsaimniecības jomā.
- 17 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka “pavadītā laika” metodoloģija, ko Iestāde izmantoja, lai aprēķinātu Norvēģijas omāru nozveju FT16, ir prettiesiska. Tie uzskata, ka Iestāde nav nosūtījusi “datus” Kontroles regulas 5. panta 5. punkta un 33. panta 1. punkta izpratnē, bet drīzāk iesniegusi informāciju, piemērojot patvaļīgu formulu, kas matemātiski pieraksta zvejas ieguvu proporcionāli konkrētā zonā pavadītajam zvejas laikam. Viņi apgalvo, ka šādai pieejai nav juridiska pamata. Turpretī prasītāji apgalvo, ka elektroniskais zvejas žurnāls ir būtisks pilnīgai un detalizētai Kontroles regulā noteiktajai sistēmai, saskaņā ar kuru zvejas ieguves datu apkopošana ir automatizēta, izmantojot žurnāla sistēmu, ko nosaka 14. un 15. pants, tos lasot kopā. Turklāt tie piebilst, ka 17. apsvērumā uz to ir norādīts kā uz zvejas kuģu darbību “efektīvas uzraudzības” atvieglošanu.
- 18 Prasītāji uzskata, ka atbildētāji tā vietā, lai izmantotu savas likumīgās pilnvaras un pieejamās tehnoloģijas aplūkotā kļūdainā Norvēģijas omāru ieguves atspoguļojuma izmeklēšanai, pieņēma pilnīgi jaunu metodoloģiju šīs ieguves aprēķināšanai un līdz ar to sodīja visus FT16 zvejniekus, ne tikai tos, kuri neievēroja kvotu. Prasītāji norāda, ka viņiem ir tiesības tikt pakļautiem tādām pašām kontroles režīmam kā citiem zvejniekiem Savienībā un ka viņiem ir tiesības pieprasīt, lai atbildētāji nodrošina, ka visi to jurisdikcijā ietilpstošie zvejnieki ievēro atbilstību Kontroles regulai tā, lai tiem, kuri zvejo prettiesiski, netiktu sniegta nepamatota priekšrocība. Prasītāji, atsaucoties uz Kontroles regulas 109. panta 4. punktu, piekrīt, ka Iestāde varēja izmeklēt un koriģēt konkrēta kuģa nozvejas datus, bet norāda, ka Iestāde to nav darījusi. Tie arī piekrīt tam, ka atbildētājiem nav pienākuma paļauties uz žurnāla datiem un vienkārši tos paziņot, bet norāda, ka tiem ir plašas izmeklēšanas pilnvaras, lai nodrošinātu šo datu uzticamību.
- 19 **Atbildētāji** norāda, ka Iestādei nav pienākuma paziņot Komisijai tādus zvejnieku elektronisko reģistrācijas žurnālu datus, kuri pēc tās domām ir lielā mērā neprecīzi.

- 20 Pirmkārt, Iestāde apgalvo, ka, lai gan saskaņā ar Kontroles regulas 14. un 15. pantu zvejas žurnāla saturu veido attiecīgie “dati” un “informācija”, tā nav vienīgā informācija, kuru vienotā kontroles iestāde var paziņot Komisijai. Žurnāla dati ir svarīgi, bet tie ir jāapstrādā un jāapstiprina Iestādei saskaņā ar tās atbildību atbilstoši 5. panta 5. punktam par informācijas par zvejas darbībām “apstrādi un apstiprināšanu”.
- 21 Attiecībā uz Iestādes paziņošanas pienākumu atbilstoši Kontroles regulas 33. un 34. pantam Iestāde apgalvo, ka atsaucē 33. panta 1. punktā uz “visiem attiecīgajiem datiem” ir plašāka nekā tikai konkrētie dati, uz kuriem ir atsaucē 14., 21., 23. un 28. pantā. Tiek apgalvots, ka vārds “neskarot” 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā norāda, ka šī tiesību norma ir jāinterpretē atsevišķi no pārējās Kontroles regulas. Šajā tiesību normā Īrijai esot noteikts autonomas pienākums paziņot Komisijai par Norvēģijas omāru izkraušanu FT16, bet nekas šajā tiesību normā nenorāda uz to, ka, paziņojot šos datus, Iestāde vienīgi atspoguļo žurnālos iekļautos datus atbilstoši 14. un 15. pantam. Jēdziena “kopējie” izmantošana 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā pierādot, ka paziņošana neesot ierobežota vienīgi ar bruto datiem. Turklāt tiek apgalvots, ka, pat ja atbilstoši 33. panta 2. punkta a) apakšpunktam Iestādei nebūtu pienākuma ziņot Komisijai par 2017. gada Īrijas FT16 kvotas pilnīgu izmantošanu, šāds pienākums katrā ziņā izriet no 34. panta. Šajā pēdējā minētajā tiesību normā dalībvalstij ir noteikts pienākums nekavējoties informēt Komisiju, ja krājuma nozvejas ir izmantojušas kvotas 80 % apmērā. Lai gan 34. pantā nav paredzēta metodoloģija, saskaņā ar kuru būtu jānosaka šī 80 % likme, tajā arī nav noteikts pienākums nekritiski pieņemt reģistrētos žurnāla datus.
- 22 Otrkārt, atbildētāji apgalvo, ka “pavadītā laika” metodoloģija atbilda KZP aizsardzības pamatmērķiem. Tie uzskata, ka, izmantojot šo metodoloģiju, nebija jāatkāpjas no Kontroles regulas burtiskā formulējuma, jo nekas šajā instrumentā neliedz to izmantot. Tie uzskata, ka pastāv netiešs pienākums, ka paziņotajiem skaitļiem ir jābūt pamatoti precīziem un ka Iestādes pienākumus saskaņā ar 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu nevar izpildīt, iesniedzot skaitļus, kurus tā uzskata par nepatiesiem.
- 23 Iestāde piekrīt, ka Kontroles regulas mērķis ir nodrošināt kontroles mehānisma vienveidību vienotajā tirgū, un norāda, ka nav atkāpusies no šīs sistēmas. Iestāde apgalvo, ka tā ir izmantojusi “pavadītā laika” metodoloģiju vienīgi brīdī, kad kļuva acīmredzams, ka starp FT16 zvejnieku iesniegtajiem datiem pastāv būtiskas atšķirības, līdz ar to šie dati nebija ticami un tie bija jāapstrādā un jāapstiprina. Iestāde noraida prasītāju argumentu, ka “pavadītā laika” metodoloģija ir netaisnīga, un apgalvo, ka godīgiem zvejniekiem nav nekādu tiesību turpināt zveju pēc tam, kad atbilstoši ticamiem zinātniskiem pierādījumiem kvota ir izmantota, jo tas būtu pretrunā KZP mērķiem.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 24 *Supreme Court* (Augstākā tiesa) norāda, ka būtībā nav apstrīdēti *High Court* (Augstā tiesa) konstatētie fakti, līdz ar to lietas tiesiskie un faktiskie apstākļi ir noteikti. Tādējādi lietu var nodot Tiesai.
- 25 *Supreme Court* (Augstākā tiesa) uzskata, ka būtiskie Savienības tiesību jautājumi, kas rodas saistībā ar šo lūgumu, attiecas uz jēdzienu “dati” un “informācija” interpretāciju Kontroles regulā, it īpaši, vai Iestāde, veicot paziņojumu Eiropas Komisijai atbilstoši Regulas 33. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 34. pantam, var vienīgi paziņot Komisijai informāciju, kas ietverta elektroniskajos zvejas žurnālos, vai arī gadījumā, ja tai ir pamats šaubīties par šo datu uzticamību, tā vietā tā var izmantot saprātīgu zinātniski pamatotu metodi, lai analizētu reģistrētos datus tādējādi, lai panāktu precīzākus ieguves skaitļus šāda paziņojuma sniegšanai. Citiem vārdiem sakot, vai Iestāde minēto skaitļu aprēķināšanai var likumīgi izmantot citas datu plūsmas, piemēram, zvejas licences, zvejas atļaujas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas (“VMS”) datus, izkraušanas deklarācijas, pārdošanas zīmes un transportēšanas dokumentus?
- 26 *Supreme Court* (Augstākā tiesa) norāda, ka jēdzieni “dati” un “informācija” nav definēti nedz Kontroles regulā, nedz 2006. gada likumā. Šie jēdzieni bez acīmredzamām atšķirībām, šķiet, dažos regulas pantos tiek lietoti kā savstarpēji aizstājami. Piemēram, 5. panta 5. punktā vārds “informācija” ir lietots tāpat kā 14. panta 2. un 6. punktā. 15. panta nosaukums ir “Zvejas žurnāla elektroniska aizpildīšana un nosūtīšana”, bet 1. un 2. punkta 1) apakšpunktā ir izmantots vārds “informācija”, savukārt 5., 7. un 8. punkta ii) apakšpunktā ir izmantots vārds “dati”. 21. pantā ir sniegts cits piemērs. 33. pantā gan tā nosaukumā, gan tekstā ir atsauce uz “datiem”, savukārt 34. panta nosaukumā ir ietverts jēdziens “dati”, toties teksts attiecas uz “nozvejām no krājuma [..], kam noteiktas kvotas”. Līdz ar to, bez šaubām, rodas jautājums par šo jēdzienu precīzo nozīmi un tādējādi, kā būtu jāinterpretē attiecīgie Kontroles regulas panti.
- 27 *Supreme Court* (Augstākā tiesa) nav pārliecināta, ka tiesību akts ir *acte claire* šajos jautājumos. Strīda atrisināšanai ir nepieciešama atbilde uz šo interpretācijas jautājumu: radušies interpretācijas jautājumi ir būtiski šajā lietā. Nešķiet, ka attiecīgos Eiropas noteikumus Tiesa jau būtu interpretējusi. Turklāt nešķiet, ka runa būtu par situāciju, kurā var teikt, ka pareiza Savienības tiesību piemērošana ir tik acīmredzama, ka nerada nekādas pamatotas šaubas par to, kā uzdotie jautājumi ir jāizskata, un ka atbildes būtu tikpat acīmredzamas citu dalībvalstu tiesām un Tiesai.
- 28 Šī tabula, kas ir minēta iepriekš 12. punktā, ir pievienota kā iesniedzējtiesas nolēmuma III pielikums. Tajā ir ietverts grozīts izvilkums no pierādījumiem, kurus Iestāde iesniedza *High Court* (Augstā tiesa) attiecībā uz skaitļiem, kas aprēķināti atbilstoši “pavadītā laika” metodoloģijai.

1 4 5 6 7 8 12

Zvejas brauciena numurs	Laiks, kas braucienā pavadīts ārpus FT16	Laiks, kas braucienā pavadīts FT16	Reģistrētā nozveja ārpus FT16 (kg)	Reģistrētā nozveja FT16 (kg)	Kopējā nozveja atbilstoši izkraušanas deklarācijai	Novērtētais svars, kas faktiski nozvejots FT16 (kg)
59	2.3%	97.7%	175	171	3474	3395
99	10.4%	89.6%	3627	1197	4824	4323
120	35.3%	64.7%	5643	738	5463	3539
128	21.5%	78.5%	4086	1719	5805	4559
134	7.9%	92.1%	4086	1818	5904	5440
151	5.5%	94.5%	4896	1359	6255	5913
180	1.9%	98.1%	4761	2358	7119	6987
197	3.2%	96.7%	4212	3384	7596	7346
203	2.7%	97.3%	5148	2565	7713	7506
220	5.5%	94.5%	6957	1521	8478	8016
234	2.5%	97.5%	7500	1890	9255	9028
235	3.2%	96.8%	5319	3951	9270	8982
241	5.7%	94.3%	6921	2979	9636	9089
247	5.5%	94.5%	8568	1656	10224	9665
251	3.7%	96.3%	8730	1989	10413	10037
267	4.1%	95.9%	7983	3744	11727	11256
281	5.7%	94.3%	11664	2430	14181	13373
282	4.9%	95.1%	11628	2772	14400	13696

284	2.3%	97.7%	12420	2331	14751	14420
288	4.1%	95.9%	12564	2952	15516	14885
289	4.4%	95.6%	13194	2340	15534	14855

DARBBA VERSIJA